

28 Αυγούστου, 1989

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΥΑΝΘΙΑ ΠΑΝΤΕΛΗ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 903/87)

*Γενικές Αρχές του Διοικητικού Δικαίου — Διοικητική πρακτική — Δεν
μπορεί να χαραχθεί έξω ή να τεθεί πάνω από το πλαίσιο του νόμου.*

5 *Συνταγματικό Δίκαιο — Αρχή της ισότητας — Σύνταγμα, Άρθρο 28 —
Συναρτάται με την αρχή της νομιμότητας και μπορεί να θεμελιωθεί
μόνο στα πλαίσια του Δικαίου.*

10 *Η Αιτούσα προσβάλλει την απόφαση, με την οποία κρίθηκε ότι δεν
είχε τα προσόντα διορισμού στην θέση καθηγήτριας Γαλλικών στα σχο-
λεία μέσης εκπαίδευσης.*

15 *Κατά την κρίση του Δικαστηρίου το συμπέρασμα ότι δεν είχε τα
προσόντα δεν ήταν μόνο λογικά επιτρεπτό στην διοίκηση, αλλά και
αναπόφευκτο.*

20 *Η Αιτούσα, όμως, παρεκτονείτο ότι σε άλλες παρόμοιες περιπτώ-
σεις και σύμφωνα με την πρακτική της η διοίκηση είχε ενεργήσει δια-
φορητικά και μάλιστα και η ίδια η Αιτούσα στο παρελθόν είχε περιλη-
φθή σε καταλόγους διοριστέων. Κατ' ακολουθίαν η Αιτούσα ήγειρε και
θέμα δυσμενούς διακρίσεως κατά παράβαση της αρχής της ισότητας.*

Ενόψει των νομικών αρχών, που διαγράφονται στα πιο πάνω περι-

ληπτικά σημειώματα, το Ανώτατο Δικαστήριο δεν δέχθηκε ότι η οποιαδήποτε διοικητική πρακτική και η αρχή της ισοότητας βοηθούν στην αποδοχή των θέσεων της Αιτούσας.

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται. Ουδεμία διαταγή για έξοδα. 5

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Savva v. Republic (1986) 3 C.L.R. 445, 10

Paradoulou v. Republic (1984) 3 C.L.R. 332,

Ηλιάδης και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 479. 15

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ'ων η αίτηση με την οποία η υποψηφιότητα της αιτήτριας για διορισμό στη θέση καθηγήτριας των Γαλλικών στα σχολεία μέσης εκπαίδευσης απορρίφθηκε, επειδή κρίθηκε ότι δεν είχε τα προβλεπόμενα από το σχέδιο υπηρεσίας προσόντα για διορισμό. 20

A. Σ. Αγγελίδης, για την Αιτήτρια.. 25

E. Λοιζίδου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για τους Καθ'ων η αίτηση.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση: Η Ευανθία Παντελή, η αιτήτρια είναι κάτοχος πτυχίου Γενικών Πανεπιστημιακών Σπουδών του Πανεπιστημίου της Προβηγκίας, στον κλάδο Ψυχολογίας. Υπέβαλε αίτηση για διορισμό στη θέση καθηγήτριας των Γαλλικών στα σχολεία μέσης εκπαίδευσης. Η υποψηφιότητά της απορρίφθηκε επειδή κρίθηκε ότι δεν είχε τα προβλεπόμενα από το σχέδιο υπηρεσίας προσόντα για διορισμό, δηλαδή πανεπιστημιακό τίτλο ή πτυχίο στη γαλλική γλώσσα. Το σχέδιο υπηρεσίας θέτει ως προϋπόθεση για διορισμό την κατοχή "τίτλου/πτυχίου πανεπιστημίου ή ανώτερης σχολής ισοδύναμης με πανεπιστήμιο στην ειδικότητα που προορίζεται να διδάξει" (Επίσημη Εφημερίδα της 14/8/87, Αρ. 2510). 35 40

5 Οι λόγοι για τους οποίους προσβάλλεται η επίδικη απόφαση περιστρέφονται κυρίως γύρω από την πρακτική της Διοίκησης η οποία κατά τον ισχυρισμό της αιτήτριας έρχεται σε αντίθεση με την επίδικη απόφαση και προγενέστερες πράξεις των εκπαιδευτικών αρχών που ισοδυναμούσαν με αναγνώριση του πτυχίου το οποίο κατείχε η αιτήτρια ως πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλο για τη διδασκαλία της γαλλικής γλώσσας.

10 Μεταξύ των ετών 1979 και 1987 η αιτήτρια υπηρέτησε περιοδικά για συνολικό διάστημα 18 μηνών ως καθηγήτρια των γαλλικών πάνω σε προσωρινή βάση. Το γεγονός αυτό καταμαρτυρεί, σύμφωνα με το δικηγόρο της αιτήτριας, αναγνώριση από τις αρμόδιες αρχές των προσόντων της αιτήτριας, απόκλιση από την οποία συνιστούσε κατάχρηση εξουσίας. Επίσης η συμπερίληψη της αιτήτριας στο παρελθόν σε καταλόγους διοριστέων για τη διδασκαλία της γαλλικής γλώσσας αποτελούσε έκφραση βούλησης της Διοίκησης από την οποία δεν μπορούσε να αποστεί. Όπως υποδεικνύεται στην αγόρευση της δικηγόρου των καθ'ων η αίτηση η συμπερίληψη της αιτήτριας σε κατάλογο διοριστέων έγινε βάσει κανονισμών οι οποίοι έχουν κηρυχθεί άκυροι (Βλέπε, *Savva v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 445).

25 Έκτοτε τροποποιήθηκαν και οι σχετικές διατάξεις της νομοθεσίας με το Νόμο 180/87 (άρθρο 28(α)) ο οποίος επιβάλλει τη δημοσίευση κενών θέσεων και τον καταρτισμό πινάκων διοριστέων “κατά θέση και ειδικότητα” με βάση κριτήρια και διαδικασία που καθορίζονται. Μετά την τροποποίηση του νόμου, η αιτήτρια ούτε διορίστηκε, ούτε συμπεριλήφθηκε σε κατάλογο διοριστέων στην ειδικότητα των γαλλικών.

35 Δεν κρίνεται αναγκαίο να πραγματευθούμε σε έκταση την πρακτική, τα πλαίσια στα οποία μπορεί να χαραχθεί, και τις δικαιϊκές της συνέπειες. Είχαμε την ευκαιρία να εξετάσουμε το θέμα αυτό στην υπόθεση *Papadopoulou v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 332, 339. Επισημαίνεται ότι καμιά πρακτική δεν μπορεί να χαραχθεί έξω ή να τεθεί πάνω από τα πλαίσια του δικαίου. Η Διοίκηση δεσμεύεται από το νόμο και μπορεί να λειτουργήσει μόνο μέσα στα πλαίσιά του.

40 Δεν είναι αναγκαίο για την απάντηση των ερωτημάτων που

εγείρονται στην υπόθεση αυτή να εξετάσουμε το νομικό πλαίσιο και τις συνθήκες κάτω από τις οποίες διορίστηκε η αιτήτρια στο παρελθόν ως προσωρινή καθηγήτρια των γαλλικών. Διαπιστώνουμε μόνο ότι ο διορισμός αυτός δεν της παρέχει κανένα έρεισμα για διορισμό στη θέση της καθηγήτριας κατά παράβαση του σχεδίου υπηρεσίας· ούτε και ο διορισμός άλλων προσώπων με παρόμοια προσόντα στο παρελθόν ως καθηγητών γαλλικής προσθέτει οτιδήποτε στις διεκδικήσεις της αιτήτριας για διορισμό. Η αρχή της ισότητας συναρτάται με την αρχή της νομιμότητας· και μπορεί να θεμελιωθεί μόνο στα πλαίσια του δικαίου. Συνεπώς ο διορισμός της αιτήτριας στο παρελθόν ως προσωρινής καθηγήτριας των γαλλικών και η συμπερίληψή της σε κατάλογο διοριστέων, δεν παρέχει έρεισμα στην αιτήτρια για διορισμό έξω και ανεξάρτητα από το πλαίσιο του σχεδίου υπηρεσίας.

Η ερμηνεία του σχεδίου υπηρεσίας ανάγεται, όπως έχει κατεπανάληψη διακηρυχθεί, στη διακριτική ευχέρεια του διορίζοντος σώματος. Η αναθεωρητική δικαιοδοσία περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας και της τήρησης από τη Διοίκηση των ακραίων ορίων της διακριτικής της ευχέρειας. (Βλέπε, μεταξύ άλλων, Υποθέσεις Αρ. 161/88 και 265/88, *Ηλιάδης και Άλλος ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 479).

Και το ερώτημα το οποίο πρέπει να απαντηθεί απλοποιείται ως εξής:-

Ήταν λογικά εφικτό για την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας να κρίνει ότι το δίπλωμα της αιτήτριας δεν πληρούσε τις απαιτήσεις του σχεδίου υπηρεσίας; Όχι μόνο ήταν εύλογο για την Επιτροπή να καταλήξει σ' αυτό το δημοσίευμα, αλλά στην ουσία ανατόφρευκτο.

Η προσφυγή απορρίπτεται. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται στο σύνολό της βάσει των διατάξεων του άρθρου 146.4(α) του Συντάγματος. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.